

Nr 23

Av herrar Sjöholm och Rubin, om en översyn av bestämmelserna om existensminimum.

Vid införsel i anställds lön för uttagande av allmänna medel eller familjerättsligt underhållsbidrag skall den anställda förbehållas visst belopp för egen del (existensminimum). Bestämmelserna om existensminimum kan också, efter särskild anhållan från den anställdes sida, komma att tillämpas vid avdrag för preliminär eller kvarstående skatt. Beloppen för existensminimum fastställs årligen av centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden, som ävenledes utformar anvisningar för dess tillämpning.

De för år 1966 gällande beloppen är bl.a. följande (avser ortsgroup 3):

	för vecka	för månad
ensamstående	92	400
» + 1 barn	108	470
makar	129	558
» + 1 barn	145	628
» + 2 barn	161	698

Dessa normalbelopp skall täcka samtliga levnadskostnader och sålunda även utgifter för försäkringspremier, fackföreningsavgifter, avbetalningskontrakt å möbler m.m.

Det framstår som helt orimligt att dessa existensminimibelopp kan vara tillräckliga ens för de enklaste och torftigaste livsvillkor. Erfarenheterna från den praktiska tillämpningen utvisar också att människor som av myndigheterna tvingas ned på denna otillständigt låga levnadsnivå slutar de arbetsanställningar, av vilka de själva för egen del kan utvinna så föga reell behållning, och i stället söker ta sig fram genom tillfälliga anställningar av skiftande slag. Detta är ett förfarande som är till klart förfång för såväl den anställda som arbetsgivaren, arbetslivet som sådant och den borgenär som avser att utnyttja gäldenärens lön som objekt för betalningsutfående. Det måste därutöver konstateras att det är ovärdigt ett välfärds-samhälle som vårt att trycka ned de sämst ekonomiskt ställda i den misär som ostridigt blir följd av en tillämpning av bestämmelserna för existensminimum.

En väsentlig höjning av normalbeloppen för existensminimum synes därför vara oundgängligen nödvändig. Det bör understrykas att genom en sådan åtgärd alla parter skulle bli bättre ställda. Det ekonomiska utbytet

av de förfaranden från myndigheternas sida, vid vilka bestämmelserna för existensminimum kommer i tillämpning, skulle inte bli sämre utan bättre.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära en översyn av bestämmelserna om existensminimum i det särskilda fallet för tillgodoseende av det i motionen påvisade behovet av en höjning av normalbeloppen för existensminimum.

Stockholm den 12 januari 1966

Sten Sjöholm

Bertil Rubin